

КОМУНІСТИ І ТЕХНІЧНИЙ ПРОГРЕС

Нарада в ЦК КПРС з питань прискорення науково-технічного прогресу визначила шляхи корінного піднесення народного господарства країни. Великі й відповідальні завдання у зв'язку з цим поставлені перед партійними організаціями, всіма комуністами. Головна настанова сьогодні, відзначалося на нараді, здійснити всіма заходами перелом в свідомості і настрої кадрів зверху донизу, сконцентрувавши їх увагу на найбільш важливому-науково-технічному прогресі. Вимогливість і ще раз вимогливість — ось головне, що диктує комуністам нинішня ситуація.

Партійні організації завжди стояли у витоків починань, прекрасних перемін. Комуністи покликані бути в авангарді боротьби і за переведення економіки на режими інтенсифікації. Важливо, зрозуміти, що це не тимчасова кампанія.

На весь зріст встает зараз перед партійними комітетами завдання поліпшити роботу з кадрами. Причому поліпшити її докорінним і рішучим способом. Ділове і принципове розуміння — ось основа цієї роботи. Не можна поступатися нічим, не можна принижувати критеріїв, коли мова йде про партійний і громадський обов'язок перед народом. Саме через призму інтересів країни повинні розглядатися діла і вчинки кожного комуніста. Так ставилося питання на квітневому (1985 р.) Пленумі ЦК КПРС.

Великі й відповідальні завдання по дальшому розвитку науково-технічного прогресу стоять і перед науковцями нашого інституту — головним науковим центром Подільського регіону. Їх творчий доробок щороку оцінюється мільйонами карбованців з економічних коштів. У нас багато людей, які сповна відповідають рівню нових вимог. Людей компетентних, ініціативних, небайдужих до загальнодержавних справ. Варто ширше використовувати їх досвід, сміливіше висувати на відповідальні ділянки роботи комуністів, які добре знають справу, вболівають за неї.

Рішучий поворот народного господарства на інтенсифікацію вимагає таких же рішучих заходів по утворенню діловитості, підвищенню організованості і порядку. Ні попередні заслуги, ні тривалий керівний стаж не можуть вважатися перепускою до посади на черговий строк, якщо нові завдання їм

не під силу, якщо вони дримають, так би мовити, у самозаспоєнні і зазнайстві, не сприймають критики знизу. На будь-якій ділянці зараз потрібна повна самовіддача, служба загальній справі.

Вирішальна роль у підвищенні відповідальності комуністів за доручену справу, за прискорення науково-технічного прогресу повинні відіграти партійні організації факультетів і підрозділів інституту. Вони повинні створювати атмосферу нетерпимості до пустослів'я і безгосподарності, до споживацтва і кар'єризму, вчити кадри добиватися високої віддачі з найменшими затратами. Але, як свідчать факти, окремі партійні організації факультетів і підрозділів і самі не поспішають перебудувати свою роботу в цьому напрямку. Не слід забувати, що від їх принципності в значній мірі залежатиме успіх цієї найважливішої справи. Який моральний клімат створиться в колективах — атмосфера творчості чи застою? Ось головне питання! Там, де комуністи самі вишукують резерви, всіляко підтримуючи науковців, винахідників і раціоналізаторів і дають належну відсіч будь-яким бюрократичним замашкам, тяганині, там, як правило, міцніший порядок, вагоміші досягнення. З усіх цих питань потрібно сміливіше користуватися правом партійного контролю діяльності адміністрації.

Прискорення науково-технічного прогресу, переведення економіки в сучасне русло — кровна справа кожного науковця. І в цій воїстину всенародній боротьбі комуністи зобов'язані йти попереду, особистим прикладом вести за собою людей проти рутини і безгосподарності, проти бездумного розпорощення народних коштів і матеріальних ресурсів, місницького, відомчого егоїзму та інших негативних явищ.

Лиш повсякденно зв'язуючи свої вчинки з новими вимогами, підвищуючи якість і ефективність науково-дослідницької і пошукової роботи, можна розраховувати на реальний успіх. Сьогодні на всіх профільюючих кафедрах, в студентських конструкторських бюро, СКТБ «Модуль», науково-дослідному секторі інституту повинна панувати висока творча напруженість, щоб гідно зустріти XXVII з'їзд КПРС, внести і свій посильний вклад у забезпечення надійного фундаменту дванадцятій п'ятиріччю.

За інженерні кадри

Газета видається з лютого 1981 року.

ОРГАН ПАРТКОМУ, РЕКТОРАТУ, ПРОФКОМІВ ТА КОМІТЕТУ КОМСОМОЛУ ВІННИЦЬКОГО ПОЛІТЕХНІЧНОГО ІНСТИТУТУ

№ 24 (181)

Виходить раз на тиждень

П'ятниця, 21 червня 1985 року.

Ціна 1 коп.

ТАКА НАША ДУМКА

Великий інтерес у нас, науковців, викликала нарада з питань прискорення науково-технічного прогресу, глибоко-змістовна, ділова і конкретна доповідь Генерального секретаря ЦК КПРС товариша М. С. Горбачова. Проблеми піднято досить важливі, актуальні. Зокрема, говорилося про зв'язки інституту з виробництвом, створення науково-виробничих об'єднань, активну підтримку роботи винахідників і раціоналізаторів, якнайшвидше впровадження у виробницт-

во значущих технічних пропозицій.

Наш політехнічний інститут підтримує тісні зв'язки з багатьма підприємствами міста — заводами «Термінал», радіотехнічної апаратури, імені 60-річчя Жовтня, об'єднанням «Вінниця-енерго», комбінатом «Вінницяпромбуд» та іншими. Лише за одинадцять п'ятирічку виконано інститутом науково-дослідних робіт по госпдоговорам на 31,6 мільйона карбованців. Економічний ефект склав 57,6 мільйона карбованців.

В інституті створено студентське наукове товариство, яке охоплює всіх, хто навчається на стаціонарі. Крім того, 1180 чоловік займаються тематикою, що безпосередньо стосується госпдоговірних питань.

Звичайно, у нас теж ще чимало нерозв'язаних питань, творчих задумів, планів на майбутнє. Тому нині всі зусилля і науковців, і студентів спрямовані на те, щоб розширити масштаби дослідницької роботи, домогтися якнайбільшо-

го ефекту від запровадження винаходів і раціоналізацій у народне господарство.

Нині на факультетах, кафедрах ведеться ділове і жваве обговорення матеріалів наради, намічаються нові рубежі. В усіх єдина думка — не зупинятися на досягнутому, йти в ногу з часом, всіляко підтримувати економічну політику нашої партії.

В. ОСАДЧУК,
професор, доктор технічних наук.

ПРО ЯКІСТЬ ПЕДАГОГІЧНОЇ ПРАЦІ

У нинішній п'ятиріччю успішно діяла внутрішньозавська система підвищення кваліфікації викладачів, впроваджувалася алгоритмізована методика оцінки знань, проводилися щорічні конкурси на кращого лектора і асистента, науково-методичні конференції. За минулий час в учбовий процес впроваджено 23 ділових ігри, 17 ігрових методів, багато ведеться розробок з цих та інших питань.

Однак у цілому процесі навчання студентів є серйозні недоліки і прораховки. Причина тут у недостатньому впливові профорганізації на стан справ у головному нашому професійному питанні — процесі навчання студентів, якості педагогічної праці.

Якщо профбюро факультетів інженерно-будівельного та автоматики і обчислювальної техніки в належній мірі планують і здійснюють заходи, що стосуються різних

аспектів учбових процесів, то більшість профорганізацій цьому не надають значення. Стан і якість педагогічної праці шляхи її вдосконалення і поліпшення на засіданнях профбюро у більшості структурних підрозділів не розглядаються. У пропаганді передового досвіду кращих профорганізацій у питаннях боротьби за підвищення якості педагогічної праці недостатньо використовується багатотиражна газета.

Питання про завдання вдосконалення виробничо-масової роботи в профспілкових організаціях по підвищенню якості педагогічної праці було розглянуто і глибоко проаналізовано на черговому засіданні профкому викладачів і студентів. У прийнятій постанові відмічається, що в новій системі соціалізації необхідно підвищити роль показників, які характеризують якість педагогічної праці в ін-

дивідуальному і колективному змаганні, конкурсах педагогічної майстерності, вжити додаткових заходів по заохоченню переможців. В усіх ланках профорганізації особливу увагу надавати розповсюдженню передового досвіду педагогічної роботи.

Виробничо-масовій комісії разом з кабінетом педагогічної майстерності і відділом кадрів налагодити постійні зв'язки з промисловими підприємствами з питань поліпшення підготовки кадрів. З метою кращої підготовки інженерів всіх спеціальностей, їх виховання доцільно було б створити в інституті кафедру соціальної психології. Більше уваги приділяти і умовам самої педагогічної праці, оголошити конкурс на присвоєння звання «Зразкове робоче місце», «Зразкова аудиторія».

З. ГРОЗНИЙ,
завідуючий методкабінетом.

Шефська допомога

Літо — пора великих турбот для трудівників села. В ці дні в колгоспах і радгоспах області ведеться догляд за посівами просапних культур, механізатори господарств готують техніку до жнив, в розпал заготівля кормів для громадського стада.

Посильну допомогу трудівникам села надає і колектив нашого інституту. Викладачі і співробітники вирішили відпрацювати безкоштовно по два дні в підшефних господарствах Вінницького і Калинівського районів.

16 червня на заготівлі кормів в колгоспі «Дружба» с. Лаврівки Вінницького району працювало сто п'ятнадцять чоловік адміністративно-управлінського персоналу. Було просушено і згромаджено сімдесят п'ять тонн сіна.

В. КАВАЛЕР,
секретар партбюро АУП.

Завершуються екзамени в інституті. Студенти докладають багато зусиль, щоб якнайкраще звітувати за рік, показати сталі і якісні знання з кожного предмета.

На знімку, що ви бачите, студентів по курсу «Перехідні процеси в електричних системах» екзаменує викладач Василь Андрійович Климчук.

Фото Р. Кутькова.

Пияцтву — бій!

ВИРИВАТИ З КОРИННЯМ

Радянський народ з великим задоволенням і повним схваленням сприйняв рішення партії і уряду, спрямовані на боротьбу з пияцтвом і алкоголізмом. Проблема ця, скажемо відверто, виявилася запущеною. Надто глибоке коріння пустив «зелений змія». Тому боротьба з ним набула характеру загальнодержавної, соціальної і політичної ваги.

Вільний доступ до спиртних напоїв, величезна кількість всякого роду, торговельних точок, мажорність самогоніваріння, слабка робота по ліквідації пияцтва призвели до того, що вживати спиртні напої почали молоді люди, окремі підлітки і навіть жінки.

Боротьба з пияцтвом і алкоголізмом стала всесвітньою проблемою. В багатьох країнах Європи з цим соціальним злом ведуть рішучу боротьбу. В Швеції, наприклад, на дев'ять мільйонів населення лише 360 торговельних точок по продажу вина. Молодим людям, які не досягли двадцятилітнього віку, спиртні напої не продаються.

У прийнятій нещодавно постанові ЦК КПРС в цьому питанні відзначається, що в нашій країні до цього часу боротьба з цим соціально небезпечним злом велася по-кампанійському, без необхідної організованості й послідовності, посправжньому не було розгорнуто антиалкогольної пропаганди, вона нерідко обминала гострі питання, не мала гострого характеру. Значна частина населення

не виховулася в дусі твердості, недостатньо була поінформована про шкідливість вживання спиртних напоїв для здоров'я нинішніх і особливо майбутніх поколінь, для суспільства в цілому.

Звідки ж береться пияцтво, коли з якого віку людина вперше піднімає келих вина чи склянку горілки? Взяти хоча б такий приклад: в окремих школах, технікумах і вузах на випускні вечори збираються значні суми грошей, на які закупляються різні спиртні напої, щоб відзначити, так би мовити, одержання аттестата зрілості чи диплома. А після таких вечорів з учбових закладів виносяться корзини порожніх пляшок з-під спиртного, попадають в лікарні жертви бі-йок, у медвигверзники учасники застілья.

Важко виміряти глибину моральних і матеріальних втрат, соціального зла, що приносить нашому суспільству пияцтво і алкоголізм. Неможливо виміряти також есо глибину людських трагедій, які приносить алкоголь. Більшість правопорушень і кримінальних злочинів здійснюється у нас на основі пияцтва і алкоголізму.

Проблема пияцтва існує і в нашому інституті. Окремі студенти, співробітники і навіть викладачі попадають у медвигверзник. Як свідчить статистика, за неповних чотири з половиною роки нинішньої п'ятирічки більше 90 процентів усіх правопорушень, здійснених членами вузівського колективу, це результат надмірного вживання ал-

коголю.

Однею з причин правопорушень, пов'язаних з пияцтвом, є слабка реакція на всі ці випадки з боку адміністрації і громадських організацій інституту. Ось лише один приклад. За чотири з лишком роки з інституту за аморальні вчинки відчислено двадцять вісім студентів. Усі вони були членами ВЛКСМ. Із спілки ж виключено лише дванадцять правопорушників. Або ще такий факт: 50 студентів за цей період побували у медвигверзнику, а товаристськими судами було розглянуто лише 37 справ.

Значна роль у викориненні пияцтва і алкоголізму відводиться комісіям по боротьбі з цим соціальним злом. Ці комісії тепер наділені великими повноваженнями і мають право накладати штраф до 50 карбованців на всіх любителів спиртного. Подальшої активізації роботи у цій справі вимагається і від усіх інших громадських організацій. Завдання стоїть досить серйозне, воно пов'язане з перебуванням традицій і звичок, усього, по суті, способу нашого життя. В цій справі важливі справи приклад твердості повинні показувати в першу чергу комуністи і комсомольці. Усім нам належить створити таку обстановку в інституті, яка дала б можливість повністю вижити з нашого життя факти пияцтва і правопорушень.

М. ВЕСЕЛОВ,
старший юрикон-
сульт.

ТІЛЬКИ ФАКТИ

З пияцтвом вели боротьбу в усі часи і в усіх країнах.

В 1220 році до нашої ери китайський імператор Ву Венг видав закон, згідно з яким всі особи, захоплені під час пияцтва, піддавались смертній карі.

В стародавній Індії заборонялось вживання алкогольних напоїв для всіх станів. Людей, обвинувачених у пияцтві, поїли розплавленим сріблом, свинцем чи міддю.

На Близькому Сході тих, хто порушував заборону пити вино, били палицями — вільну людину 40 разів, а раба — 80.

В древній Спарті спеціально спожували полонених рабів і показували їх юнакам-спартянцям, щоб нав'язати відразу до вина і зневагу до п'яниці.

Імператор Франції Карл Великий карав п'яниці в перший раз у закритому приміщенні, другий раз — публічно, а в третій раз — смертною карою.

В Англії на початку минулого століття матросів, обвинувачених у пияцтві, одягали в брудний одяг, вішали на шию напис: «За пияцтво» і примушували виконувати різну чорну роботу.

В столиці Мексики Мехіко, в 30-і роки за розпорядженням префекта поліції кожного п'яницю, який лежав на вулиці, і весь процес доставки його у вигверзник, знімали спеціальні кінооператори.

Якщо це сталося вперше, після вигверзіння п'яниці фільм демонстрували йому одному. Якщо такий захід не допоміг, і людина напивалась знову, її знімали ще раз і показували фільм рідним і знайомим. В таких випадках, якщо і цей захід не допомагав, фільм випускався на екрани столиці. Причому всі витрати до зйомці подібних кінотворів платили п'яниці.

При Петрі I п'яниці в Росії садили в тюрму і вішали на шию чавунну медаль вагою в 17 фунтів (6 кілограмів 800 грамів) з написом «За пияцтво».

Сто років тому в Самарській губернії існував звичай: не ховати людину, яка померла від пияцтва. Таких кидали в річку чи заривали в лісі. За повір'ям, похорони алкоголика за християнськими звичаями могли викликати неурожай чи засуху.

А проте ось ще одна офіційна довідка. Тепер безпосередньо і тільки завдяки алкоголю — без допомоги якихось інших факторів і причин — зобов'язані своєю смертю щорічно 6,3 процента землян. Лікарі, юристи, соціологи, журналісти вказують на найстрашніше — «соціальну деградацію» на ґрунті пияцтва.

(За матеріалами преси).

ИЗ ПОЭТИЧЕСКОЙ ТЕТРАДИ Да извечный В сердце непокой

О ЦЕЛИ

Нету цели, нету цели...
Ты об этом не робищи.
Ты проверь себя

на деле,
То есть, в деле понщи.

Если видишь,
что на деле

Дела в самом деле нет,
Не кричи,

что нету цели.

Цель-то есть,
а дела нет.

Дело словом
заменили?

Значит, в этом
был резон,

Значит, цели подменили,
Был бы в действии

закон.

Если цель карманы
греет

Это тоже вроде
б цель,

Только честный
не посмеет

Превращать в лазейку
цель.

Вобщем, вариантов
много,

Нужно в корне суть
искать.

Это, брат,
трудна дорога,

Славы можешь
не сыскать.

Присмотришь, да
поразмысли,

Как такую цель найти,
Что во всеобъятном

смысле

Всех дельцов —
долой с пути!

Ни во что не мог
я верить слепо,

Быть артистом
в жизни не хотел,

Многое казалось
мне нелепым

И, казалось,
это был удел.

И хотелось, если
не отвергнуть,

То хотя бы суть
сега постичь.

Понял: постигая —
переделат,

А отвергнуть,
значит, не творить.

Принял эту истину
я строго —

Жизнь являлась
истиной простой:

Ясность цели —
турдная дорога,

Да извечный в сердце
непокой.

Если вы одиноки,
Так поймете разлуку.

Если в сердце тревога
И смирения нет,

Вы послушайте эту
Простую науку:

«Только сильным —
дорога,

Только верным —
ответ!»

Если вы пережили
Любовь без ответа,

Безраздельность
скитаний

Средь людей и без
них —

Вы немножко сильнее,
Чем кажется это,

Не ищите признаний,
Постигайте других,

Жизнь, как пик,
стремительная,

Жизнь большая,
сложится,

Если цель великая,
Да упорством

множится.

Если повседневная
И ежеминутная

Есть забота нежная,
Да в добро обугая—

Пик непереломанный
В жизнь одну

вмещается.

Вот успеть бы вовремя,
Только б не измаяться.

В рамках
человечности

Жизни есть величество,
Не в масштабах

вечности,
А в масштабах

личности.

Годом жизни
Заплатил бы

за минуту,
Целой жизнью —

За один лишь
только час,

Лишь взглянуть бы,
Как потомки наши

будут
Наше дело продолжать

И помнить нас.

ПОЭТУ

Что тяжелее:
гореть без огня,

Клубами седого дыма?
Или пустить аллюром

кони,
вырвав?

То и другое
не смей допустить,

Сумей побороть,
отвергнуть,

Разве не стоит
для этого жить,

Любить и надеяться,
верить?

Всадник промчится
на белом коне—

Расплавится черный
камень,

И не сгорит
в багряном огне

Ни сердце его,
ни знамя.

Времени нету
подковы менять..

И цокот, и топот
слышен,

Двигается гордо
победная рать,

Огонь революцион
дышет.

Самое страшное —
не устоять

В суровом походе этом.
Что ни кажи,

а подковы менять,
Не то что писать

куплеты.

ЧИТАТЕЛЮ

А критика меня
и развенчала,

Что умолчал про суть
начала,

Конец оставил Сез
конца.

Неправда!
Я смекнул сначала

Тебе отдать
венец творца!

От порока нет порока,
Но от порока — прок,

Когда порок—урок,
Когда рассудок

прочный,
В глубинах

непорочный
Когда порок

нарочный,
И чтоб порок не впрок,

А только, как урок
Порока, непорочный.

Еще одна оборванная
нить.

И, знаю я, иначе быть
не может.

Хоть слышу я
«иначе можно жить»...

Меня покой смиренный
ваш тревожит.

Из жизни я не вырос,
лишь пророс.

И ваша жизнь
мою питает душу.

Душа горит,
работает в износ,

Клокочет, рвется,
стонет...—Ты послушай!

Да, я сказал:
оборванная нить!

...Себя от пораженного
не страхуя,

Иду туда, где
поражает жизнь,

Где нити воедино
соберу я.

Максим ДОВГОРУК,
студент энергофака.

НОВІ ТЕЛЕФОНИ-АВТОМАТИ

Вони пройшли недавно випробування в Австрії, приймають для оплати розмови не розмінну монету, а кредитну карточку, яка продаватиметься в усіх поштових відділеннях і кіосках.

Карточка встановлюється в щілину автомата. На карточці магнітним способом записана залачена при її покупці сума. Вартість розмови

автоматично вираховується з цієї суми, а цифровий індикатор, вмонтований в телефон, показує, скільки грошей витрачено на розмову. Вартість залежить від тривалості і дальності зв'язку. Після, як трубка повішена, телефон повертає карточку, стерши на ній старий запис і записавши нову суму грошей, що зменшилась. Нова система покликана

покікчити з пошуками дрібної монети, якої потрібно особливо багато при міжміських переговорах. Крім того, припиняється пограбування саксофонів, та й не знадобляться більш інкасатори, які повинні періодично об'їжджати автомати і забирати виручку.

Редактор
С. ДЖЕДЖУЛА.